

## Mál nr. 6/2010

### M og Vátryggingafélagið V v ábyrgðartryggingar A

#### Krafa um bætur úr ábyrgðartryggingu bifreiðar vegna farþega sem dó við árekstur þ. 16.8.2006.

#### Gögn.

1. Málskot móttakið þ. 13.1.2010 ásamt fylgiskjölum 1-6
2. Bréf V dags. 5.2.2010 ásamt fylgiskjali.

#### Málsatvik.

A sem dró kerru sem ekki var í fullnægjandi ástandi ók frá Reykjavík áleiðis til Borgarnes. Á leið vestur Vesturlandsveg lenti A í árekstri við aðra bifreið sem ekið var í gagnstæða átt með þeim afleiðingum að dóttir M sem var farþegi í bifreiðinni sem kom á móti A lest við áreksturinn. M krefst miskabóta skv 2 mgr 26 gr skaðabótalaga nr. 50/1993 úr ábyrgðartryggingu A vegna missis dóttur sinnar. V hafnar bótagreiðslu. Lögmaður M telur ökumann A hafa sýnt af sér stórkostlegt gáleysi við aksturinn með því að hafa ekið bifreiðinni með vanbúna kerru á óásættanlegum hraða miðað við aðstæður og bendir hann í því sambandi á 4.mgr. 38.gr umferðarlaga nr. 50/1987 og dómkvaddir matsmenn telji að ökumaður A hafi ekið á um 70-80 km hraða þegar áreksturinn varð en það sé umfram leyfðan hámarkshraða miðað við heildarþyngd sem hafi að álitu lögmansins verið 60 km hraði á klukkustund. Þá leggur lögmaður M áherslu á hversu vanbúin kerran var og það hafi alfarið verið á ábyrgð ökumanns A. Lögmaður M telur að ökumaður A hafi sýnt af sér stórkostlegt gáleysi í skilningi skaðabótaréttar þegar hann ók bifreið sinni með vanbúinni kerru með illa frágengnum þungum farni á hættulegum hraða og töluvert yfir löglegum hámarkshraða með þeim afleiðingum að hann missti stjórn á bifreiðinni þannig að hún fór yfir á öfugan vegarhelming.

V hafnar því að umrætt umferðarslys verði rakið til stórkostlegs gáleysis ökumanns A og því telur V að hafna beri kröfu um bætur á grundvelli 2 mgr 26 gr skaðabótalaga. Af hálfu V er bent á að niðurstaða Hæstaréttar í máli Ákærvaldsins gegn ökumanni V hafi niðurstaðan verið sú að ástand kerrunnar sem A dró hafi ekki átt þátt í árekstrinum og þar með slysinu. V heldur því fram að ekki hafi verið sannað að ástand kerrunnar hafi verið örsök slyssins hvorki að hluta né að öllu leyti. Þá telur V að A hafi verið ekið vel innan við lögbundin hámarkshraða í umrætt sinn. Þá bendir V á að snögg stefnubreyting hafi orðið á A sem hafi leitt til að A ók yfir miðlínu vegarins og að álitu matsmanna hafi þetta gerst svo snögg að ökumenn hafi ekki náð að gera sér grein fyrir því sem var að gerast og bregðast við áður en áreksturinn varð og að mati V. Telur V að á engan hátt sé hægt að meta viðbrögð ökumanns A sem stórkostlegt gáleysi. Þá bendir V á að mikið þurfi til að koma svo fallist sé á að um stórkostlegt gáleysi hafi verið að ræða.

**Álit.**

Í dómi Hæstaréttar í máli Ákærvaldsins gegn ökumanni A er gerð ítarleg grein fyrir niðurstöðum dómkvaddra matsmanna sem voru dómkvaddir eftir að héraðsdómur gekk í málinu og vísar til þess að matsgerð þeirra hafi ekki verið hnekkt og staðfesti héraðsdóms um annað en ökuleyfisviptingu ökumanns A með vísan til forendna hans og ofangreindrar matsgerðar. Í niðurstöðu héraðsdóms sem Hæstiréttur staðfesti samkvæmt framansögðu segir m.a. að árekstur bifreiðanna megi rekja til þess að ökumaður A hafi sveigt sinni bifreið til vinstri og við það hafi framendar bifreiðanna skolið saman. Síðan segir í dómi héraðsdóms ”Samkvæmt öllu framansögðu er það niðurstaða dómsins að ákærði hafi með gáleysi átt sök á árekstrinum og verður hann því sakfelldur samkvæmt ákærunni.” Í dómi Hæstaréttar er m.a. vikið að eftirfarandi í matsgerð dómkvaddra matsmanna varðandi aðdraganda slyssins að hann hafi tekið ”svo stuttan tíma að viðstaddir hafi yfirleitt ekki náð að gera sér grein fyrir því sem var að gerast fyrir en áreksturinn var orðinn að veruleika”.

Miðað við ofangreindar forsendur héraðsdóms sem staðfestur var af Hæstarétti og með vísan til matsgerðar dómkvaddra matsmanna sem vísað hefur verið til, verður ekki fallist á það að ökumaður A hafi sýnt af sér stórkostlegt gáleysi í umrætt sinn þannig að M eigi rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A á á grundvelli 2 mgr 26 gr skaðabótalaga.

**Niðurstaða.**

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík 23.2. 2010.

---

Rúnar Guðmundsson hdl.

---

Valgeir Pálsson hrl.

---

Jón Magnússon hrl.